

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Mësuesi i letërsisë që shkruan libra historie
ADRESA	https://www.gazetatema.net/kulture/mesuesi-i-lettersise-qe-shkruan-libra-historie-i589666
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

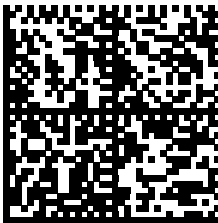
KAPUR NGA NE	1 tetor 2026, 18:24:58 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	1 tetor 2026, 18:22:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	fd8f8e09992ca9bf2c01b7b71dd96a3a1b25ac1b259abb02316eb44983fa54e7
TEKSTI	249dd5ccaac06db9b218c95ed8c87c61448a9964d77686876ed5a4a162856f34
PAMJA	9d3c2b237083ddd5a9700ccbe749763b710ac0348e16cbeb447f3ac78e2b7b86

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	5166279cab3f6909ab5e1302399dfe575830dfb7d7166f7ac064e8947f1cc3be
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërin nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/5166279cab3f6909ab5e1302399dfe575830dfb7d7166f7ac064e8947f1cc3be>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)
- [Hosteni](#)

 English

Built and Monetized by

 English

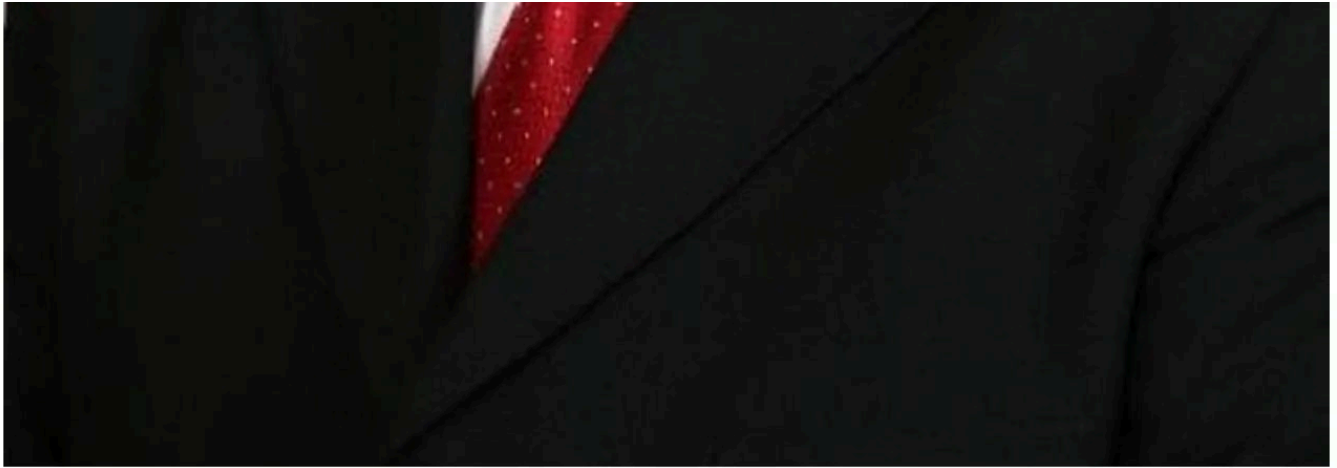
ie Mesuesi i letërsisë që shkruan libra historieKodi Penal duhet të ndryshojë nënin që ka krijuar Republikën e ProkurorëvePutin paraajmeron: Nuk mund të jemi të sigurt
fundit

Mësuesi i letërsisë që shkruan libra historie

TemA

1 Tetor 2026, 20:22Kulturë Fatbardh Amursi

Engjëll Zerdelinë nxënësit e njohin si mësues letërsie, ndërsa publiku si një autor që shkruan libra historie, sikurse: “Kongresi Arsimit i Lushnjës”, “Kongresi Kombëtar i Lushnjës”, “Kongresi Arsimit i Tiranës”, “Kongresi i Manastirit”, “Kongresi i Dytë i Manastirit” etj. Këtë të fundit ma dhuroi në Nju-Jork, ku ai jeton dhe punon. Edhe kur i ka rastisur të vizitojë Kongresin Amerikan, do t’i dhurojë diku një libër me “Kongres” dhe këtë e bën për inat të Kongresit të Berlinit, ku Bismarku ia hoqi Shqipërisë Kosovën dhe Klintoni ia riktheu.

Kur erdhi në Amerikë, puna e parë që i gjetën miqtë ishte të dy të moshuar arbëreshë, të cilët donin që t’u recitonte poezi për Shqipërinë, sidomos të autorëve të traditës. E mbyllën jetën duke dëgjuar poezi për atdheun, për të cilin i digjte malli. Ky mall në Amerikë do të përfshinte edhe Engjëllin. Shqiptarëve shumë shpejt dashuria u kthehet në mall.

Edhe librin për “Kongresin e Dytë të Manastirit”, duke iu referuar kongreseve të gjuhës shqipe, do ta nisë nga arbëreshët e Italisë, ku të parin e ka drejtuar De Rada. (S’është rastësi që Dora d’Istria, për zgjimin e ndërgjegjes kombëtare, zgjodhi Kalabrinë, ku propozoi të ngrihej një akademi sipas shembullit të Akademisë Franceze të Risheljesë. Ajo mbante lidhje të ngushta me Jeronim de Radën dhe Dhimitër Kamardën.)

Zgjimi fillon nga gjuha dhe alfabeti latin, si dëshmi e identitetit tonë evropian. Ky është thelbi i të gjithë librave të Engjëll Zerdelisë. Te gjuha u bashkuan të gjithë shqiptarët, pavarësisht parapëlqimeve për alfabetet.

“Zëri i arbëreshëve nuk duhet të jetë një vajtim për të kaluarën, por një kushtim për të ardhmen e Shqipërisë”, – u shkrua në procesverbalin e Kongresit të Dytë Arbëresh në Lungro, më 1897, ku ishin të ftuar edhe intelektualë nga Shqipëria.

(Në mbështetje të alfabetit latin, në Berat u organizua një miting masiv, ku u dogjën publikisht rreth 10 mijë libra shkollore të shkruar në arabisht. Nëse agjentët osmanë i dogjën shtëpinë organizatorit Babë Dudë Karbunara, rebelët proosmanë të Haxhi Qamilit e rrahën mizorisht me shkopinj dhe e tërhoqën zvarrë nëpër qytet. Ai më pas ndërroi jetë. Turkoshakët, grekofonët dhe serbofilët janë treguar më mizorë, sikurse u tregua edhe naziskini i batalionit SS “Skënderbeu”, Xhafer Deva, me sivëllezërit shqiptarë, duke u fshehur pas luftës kundër komunistëve. Askush nuk del në mbrojtje të të pafajshmëve që ministri i Brendshëm kuisling vrau në Tiranë e Shkodër, por merren me viktimat e Hashim Thaçit.)

Duke cituar gazetën e Mihal Gramenos, “Lidhja orthodokse” (1910), shoqëruar me një fotografi nga “Kodra e shkronjave” në Korçë, autori, jo pa qëllim, ndalet te kolonjarët që kishin shkruar në kraharor: “Rroftë Abëcëja shqipe!”

Megjithëse gazeta është orthodokse, në shkrim vihet në dukje: “Hipur mbi kuaj, shenjtëria e tij Baba Hyseni, Baba Qazimi, Baba Xhemali, Sheh Ibrahim i Korçës, Sheh Qerimi, Sheh Hasani dhe Sheh Hyseni. Nuk mungonte as Hafëz Alia, imami i qytetit të Korçës dhe i pleqësisë ‘Përparimi’.” Kjo ishte në kontrast të plotë me skenën poshtëruese të dumbabëve, të cilët rrahën për vdekje Babë Dudë Karbunarën.

“Rrofshin shkronjat shqipe!”, – përshëndet Ymer bej Zavalani në kongres.

(Shumë prej emrave që do të shiheshin me përbuzje nga regjimi komunist i gjen në të gjitha ngjarjet e mëdha kombëtare, ku Petro Nini Luarasi ishte bashkë me Xhaferr Ypin, ndërsa Themistokli Gërmenji me Rexhep Mitrovicën. Ishin bashkë në Kongresin e Dytë të Manastirit dhe i ndau Lufta e Dytë Botërore. Ka ardhur koha që secilit t’i jepet haku, sikurse bën edhe autori i këtij libri, duke mos retushuar asnjë prej figurave. Si reminishencë e kohës së retusheve është “cancel culture”, kultura e fshirjes.)

Edhe pse mbledheshin për gjuhën, në fakt po i përgjigjeshin aktualitetit. Ndaj Dervish Hima, në fjalën e tij, ndalet atje ku shqiptarëve u dhembte më shumë:

“Na të këqyrim se çfarë kërkojnë fqinjët tanë. Grekët duan Epirin, serbët duan Stara Serbinë, duke i bërë shqiptarët orthodoksë të Kosovës me pahir serbë... Serbët po derdhin shumë të hollash për të serbizuar vëllezërit tanë kosovarë.”

A i kemi shpëtuar këtij halli? Oreksi shovin nuk ndihet kurrë i ngopur.

“Na kanë shpallur luftë në fushën e shkronjave”, – ishte i gjithë alarmi i kongresit. (Nëse Kadare do ta merrte Nobelin, njëherësh do të ishte edhe triumfi i shkronjave shqipe. Po kujt ia thua?!)

Ishin çelur 40 klube dhe asnjë shkollë.

(Oratori i kongresit, Dervish Hima, është takuar në Gjenevë me Leninin, kur udhëheqësi bolshevik ishte emigrant në Zvicër. Meqë e mësuar këtë fakt, luftojeni edhe Dervish Himën si të shitur të sllavët, kur ai rridhte nga një familje e pasur çifligare nga Struga. Themeloi dhe drejtoi disa gazeta me frymë kombëtare, si “Albania” në Bruksel, “L’Albania” në Gjenevë e Paris dhe “Arnavud” në Stamboll. I shpëtoi një atentati në Korçë nga qarqet osmane.)

Engjëlli, i mësuar të kalojë nëpër sy mijëra emra nxënësish në regjistër, nuk lë delegat pa përmendur, madje interesohet të kontaktojë me nipa e stërnipa për të mësuar rreth jetës së protagonistëve. Edhe shkollat ku ai mësoi mbajnë emra rilindësish. Për shkak të punës së të atit, ai ndoqi shkollat “Petro Nini Luarasi” në Ersekë, “Jani Vreto” në Leskovik dhe “Sami Frashëri” në Përmet. Ndërsa studimet e larta për gjuhë dhe letërsi i kreu në Universitetin “Luigj Gurakuqi” të Shkodrës.

Në fund të librit, autori u shpreh mirënjohje fototekës “Marubi”, Shkodër; “Xhimitka”, Berat; “Pici”, Shkodër; “Minardi”, Lushnjë; “Bali”, Tiranë; “Dobroniku”, Fier; “Nepravishta”, Lushnjë, dhe vëllezërve “Manaki”, Dibër. Ndaj edhe libri ngjason me një ekspozitë fotografike, ku dëshmohet historia. Njëherësh, ai u shpreh mirënjohje të gjitha familjeve që i ofruan materiale nga bibliotekat e tyre personale.

Udhëtimet e tij në Shqipëri lidhen edhe me botimin e një libri.

Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

Tirana bëhet pjesë e një jave të dedikuar kulturës, artit dhe traditave gjermane

18:12 Kulturë

Gonxhja: Në Parkun Arkeologjik Bylis-Klos kanë nisur punimet

17:11 Kulturë

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.